

De acordo co previsto nos artigos 40.6 e 41.1 do texto refundido, nas bacías comprendidas integramente no ámbito territorial dunha comunidade autónoma a elaboración do plan hidrolóxico correspóndelle á Administración hidráulica competente, sendo competencia do Goberno a aprobación do dito plan se se axusta ás prescricións dos artigos 40.1 e 42, non afecta os recursos doutras bacías e, se é o caso, se acomoda ás determinacións do Plan Hidrolóxico Nacional; o artigo 20.1 esixe, pola súa vez, como trámite previo que o plan sexa sometido a informe do Consello Nacional da Auga.

A Xunta de Goberno do organismo autónomo Augas de Galicia aprobou, o 17 de outubro de 2000, a proposta de Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa, documento que recibiu o 23 de marzo de 2001 o dictame ambiental favorable do Consello Galego de Medio Ambiente, paso previo ó acordo do Consello da Xunta de Galicia do 3 de maio de 2001 de eleva-la dita proposta ó Goberno da Nación para a súa tramitación e aprobación. Posteriormente, o texto proxectado recibiu informe favorable do Consello Nacional da Auga na súa reunión do día 11 de marzo de 2002.

Dado que o texto da proposta do Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa se axusta ós requisitos esixidos polo texto refundido da Lei de augas, e que no procedemento para a súa elaboración e tramitación se cumpriron, así mesmo, as prescricións que ó respecto se establecen no citado texto legal, procede a súa aprobación mediante real decreto, ó abeiro do disposto no artigo 105.3 do Regulamento da administración pública da auga e da planificación hidrolóxica, aprobado polo Real decreto 927/1988, do 29 de xullo.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Medio Ambiente e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 24 de xaneiro de 2003,

DISPÓÑO:

Artigo 1. *Aprobación do Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa.*

1. De acordo co disposto no artigo 40.6 do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo, apróbase o Plan Hidrolóxico de Bacía de Galicia-Costa, nos termos que figuran na proposta aprobada pola xunta do organismo autónomo Augas de Galicia o 17 de outubro de 2000.

2. O ámbito territorial do Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa comprende as bacías que se encontran integramente no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia e que son as bacías dos ríos vertentes ó mar Cantábrico, excepto a dos ríos Eo e Navia e as bacías vertentes ó Océano Atlántico, coa exclusión do sistema Miño-Sil.

Artigo 2. *Publicidade.*

Dado o carácter público dos plans hidrolóxicos consonte o disposto no artigo 40.3 do texto refundido da Lei de augas e o artigo 115 do Regulamento da administración pública da auga e da planificación hidrolóxica, aprobado polo Real decreto 927/1988, do 29 de xullo, calquera persoa poderá consulta-lo contido do Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa e obter copias ou certificados dos seus extremos, de acordo co disposto no artigo 37 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e acceder ó seu contido nos termos previstos na Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre dereito de acceso á información en materia de ambiente.

Artigo 3. *Viabilidade técnica, económica e ambiental.*

As infraestructuras hidráulicas promovidas pola Administración xeral do Estado e previstas no Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa serán sometidas, previamente á súa realización, a unha análise sobre a súa viabilidade técnica, económica e ambiental. En calquera caso, a súa construción supeditarase á normativa vixente sobre avaliación de impacto ambiental, ás previsións orzamentarias e ós correspondentes plans sectoriais, cando a súa normativa específica así o prevexa.

Disposición derradeira única. *Habilitación constitucional.*

Este real decreto dítase ó abeiro do previsto no artigo 149.1.13.^a da Constitución.

Dado en Madrid o 24 de xaneiro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Medio Ambiente,
JAIME MATAS I PALOU

XEFATURA DO ESTADO

2510 *CORRECCIÓN de erros da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro. («BOE» 33, do 7-2-2003.)*

Advertidos erros na Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro, publicada no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 12 en lingua galega, do 2 de decembro de 2002, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 1651, segunda columna, no artigo 12, na penúltima liña do parágrafo segundo do artigo 83 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, onde di: «...así como sobre unhas ou varias cabezas.», debe dicir: «...así como sobre unha ou varias cabezas.»

Na páxina 1682, segunda columna, na disposición adicional sétima, segundo parágrafo, primeira liña, onde di: «b) O cumprimento pola entidade aseguradora...», debe dicir: «b) O incumprimento pola entidade aseguradora...».

Na páxina 1685, primeira columna, na disposición adicional décimo sexta, primeiro parágrafo, quinta liña, onde di: «...Dirección Xeral de Seguros...», debe dicir: «...Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións...».

Na páxina 1688, segunda columna, na disposición derogatoria única, alínea e), cuarta liña, onde di: «...o número 3 e o parágrafo 4 do artigo 62...», debe dicir: «...o número 3 e o número 4 do artigo 62...».

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

2515 *REAL DECRETO 117/2003, do 31 de xaneiro, sobre limitación de emisións de compostos orgánicos volátiles debidas ó uso de disolventes en determinadas actividades. («BOE» 33, do 7-2-2003.)*

O uso de disolventes en certas actividades dá lugar a emisións de compostos orgánicos á atmosfera que poden ser nocivas para a saúde e producir importantes

a preuízos ós recursos naturais. Consciente do anterior, o Consello de Ministros da Unión Europea aprobou, o 11 de marzo de 1999, a Directiva 1999/13/CE, que ten por obxecto previr ou reduci-los efectos nocivos que para as persoas e o medio poden derivarse dalgunhas actividades que utilizan nos seus procedementos de fabricación ou de traballo disolventes orgánicos en cantidades importantes.

Esta directiva imponse ós titulares de instalacións nas que se realicen as devanditas actividades determinadas obrigas, entre elas, a de non supera-los distintos valores límite de emisión que se especifican ou a de reduci-las súas emisións por outros medios, coma o uso de produtos con baixo contido en disolvente ou exentos deles. Así mesmo, de conformidade coa citada norma comunitaria, as autoridades competentes deberán comproba-lo cumprimento das obrigas impostas, quedando obrigados os titulares das instalacións a facilitar-lles a aquelas os datos e informacións necesarios para o desenvolvemento do seu labor.

Para garanti-lo control das citadas actividades, a directiva establece que as que non estean sometidas a autorización, de conformidade co establecido na Directiva 96/61/CE do Consello, do 24 de setembro de 1996, relativa á prevención e ó control integrado da contaminación, deberán notificarse para o seu rexistro á autoridade competente.

De acordo co anterior, a incorporación ó dereito interno da Directiva 1999/13/CE quedaba supeditada á previa transposición da Directiva 96/61/CE, o que se levou a cabo a través da recentemente aprobada Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, disposición que somete a autorización ambiental integrada determinadas actividades que se detallan no seu anexo 1, entre outras, as instalacións para o tratamento de superficies de materiais, obxectos ou produtos con utilización de disolventes orgánicos, cunha capacidade de consumo de máis de 150 kg de disolvente hora ou máis de 200 toneladas por ano.

A citada lei impón, así mesmo, no artigo 7.2, a obriga de cumprir, en tanto en canto o Goberno non fixe os valores límite para as actividades industriais incluídas no seu ámbito de aplicación, os valores establecidos nas disposicións que se citan no seu anexo 2, no que ademais se inclúe unha referencia xenérica á normativa sobre limitación de emisións de compostos orgánicos volátiles debidas ó uso de disolventes en determinadas actividades e instalacións industriais, normativa que se establece mediante este real decreto.

Por último, a disposición derradeira quinta da lei faculta o goberno para lles impoñer ós titulares de instalacións nas que se desenvolvan determinadas categorías de actividades, non incluídas no seu ámbito de aplicación, a obriga de notificarlas ás respectivas comunidades autónomas, para o seu rexistro por estas e posterior control, debendo as normas que regulen a devandita obriga determinar, así mesmo, os requisitos ós que deberá axustarse o funcionamento das instalacións. O incumprimento da obriga de notificación ou dos requisitos indicados dará lugar á imposición, respectivamente, de sancións leves ou graves, que poderán converterse en moi graves cando se produza un dano importante para o medio ou para a saúde e seguridade das persoas.

Ó amparo do anterior, este real decreto incorpora ó dereito interno a Directiva 1999/13/CE e establece os requisitos que deberán cumprí-las novas instalacións que utilicen determinadas cantidades de disolventes para o desenvolvemento das súas actividades, ben para que poidan ser autorizadas de conformidade coa Lei 16/2002, se se trata de actividades incluídas no seu ámbito de aplicación, ben rexistradas, se se trata de actividades sometidas a notificación previa á autoridade

competente de conformidade co establecido na disposición adicional quinta da dita lei. Así mesmo, para as instalacións existentes fíxanse prazos para a súa adaptación ós citados requisitos.

Por último, este real decreto dítase de conformidade coas competencias exclusivas que ó Estado lle outorga o artigo 149.1.16.^a e 23.ª da Constitución, en materia de bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación básica sobre protección do medio.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Medio Ambiente, de Sanidade e Consumo e de Ciencia e Tecnoloxía, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 31 de xaneiro de 2003,

DISPÓÑO :

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

Este real decreto ten por obxecto evitar ou, cando iso non sexa posible, reduci-los efectos directos ou indirectos das emisións de compostos orgánicos volátiles sobre o ambiente e a saúde das persoas.

Quedan incluídas no seu ámbito de aplicación as instalacións nas que se desenvolvan algunhas das actividades incluídas no anexo I, sempre que se realicen superando os limiares de consumo de disolvente establecidos no anexo II.

Artigo 2. *Definicións.*

Para efectos do disposto neste real decreto, enténdese por:

«Instalación»: calquera unidade técnica fixa onde se desenvolva unha ou máis das actividades industriais enumeradas no anexo I deste real decreto, así como calquera outra actividade directamente relacionada con aquelas que garden relación de índole técnica coas actividades levadas a cabo no devandito lugar e poidan ter repercusións sobre as emisións e a contaminación.

«Instalación existente»: para as instalacións incluídas no anexo 1 da Lei 16/2002, aquelas definidas na alínea d) do seu artigo 3. No resto de instalacións, aquelas que no momento de entrada en vigor deste real decreto estean en funcionamento e contén coas autorizacións, licencias ou permisos esixidos pola lexislación sectorial aplicable en cada caso ou as solicitasen, sempre que se poñan en funcionamento como moito un ano despois da devandita data.

«Pequena instalación»: toda instalación incluída na zona de limiares mínimos dos puntos 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 ou 17 do anexo II A, ou para as demais actividades do devandito anexo cun consumo de disolventes inferior a 10 toneladas/ano.

«Modificación substancial»: o definido na alínea e) do artigo 3 da Lei 16/2002, para as instalacións incluídas no seu anexo 1. Para as restantes instalacións, aquelas modificacións que en opinión da autoridade competente poidan ter repercusións prexudiciais ou importantes na seguridade, a saúde humana ou o ambiente. En todo caso, terá a devandita consideración a modificación da capacidade nominal da instalación que supoña un aumento das emisións de compostos orgánicos volátiles de máis do 25 por cento, cando se trate de pequenas instalacións, ou de máis do 10 por cento, nas restantes.

«Órgano competente»: o órgano designado pola comunidade autónoma na que se sitúa a instalación. Mentres non se produza unha designación específica por parte da comunidade autónoma, entenderase competente o órgano da devandita Administración que teña as competencias en materia de ambiente.

«Titular»: calquera persoa física ou xurídica que explore ou controle a instalación.

«Notificación»: a comunicación ó órgano competente da intención de explotar unha instalación.

«Emisión»: toda descarga ó medio de compostos orgánicos volátiles procedentes dunha instalación.

«Emisións difusas»: toda emisión, non contida en gases residuais, de compostos orgánicos volátiles ó aire, ó solo ou á auga, así como, salvo indicación en contrario no anexo II, os disolventes contidos en calquera produto. Quedan incluídas as emisións non capturadas liberadas ó ambiente exterior polas ventás, portas, respiradoiros e aberturas similares.

«Gases residuais»: toda descarga gasosa final ó aire que conteña compostos orgánicos volátiles ou outros contaminantes procedente dunha cheminea ou equipo de redución. O caudal volumétrico debe expresarse en m^3/h en condicións normais.

«Emisións totais»: a suma das emisións difusas e das emisións de gases residuais.

«Valor límite de emisión»: a masa de compostos orgánicos volátiles, calculada en condicións normais e expresada en relación con determinados parámetros específicos, a concentración, a porcentaxe e o nivel de emisión, o valor dos cales non debe superarse dentro dun ou varios períodos determinados.

«Substancia»: todo elemento químico e os seus compostos, en estado natural ou producidos pola industria, xa sexa en forma sólida, líquida ou gasosa.

«Preparado»: toda mestura ou solución composta por dúas ou máis substancias.

«Composto orgánico»: todo composto que conteña carbono e un ou máis dos seguintes elementos: hidróxeno, halóxenos, osíxeno, xofre, fósforo, silicio ou nitróxeno, salvo os óxidos de carbono e os carbonatos e bicarbonatos inorgánicos.

«Composto orgánico volátil (COV)»: todo composto orgánico que teña a 293,15 K unha presión de vapor de 0,01 kPa ou máis, ou que teña unha volatilidade equivalente nas condicións particulares de uso. Inclúese nesta definición a fracción de creosota que supere este valor de presión de vapor á temperatura indicada de 293,15 K.

«Disolvente orgánico»: todo composto orgánico volátil que se utilice só ou en combinación con outros axentes, sen sufrir ningún cambio químico, para disolver materias primas, produtos ou materiais residuais, ou se utilice como axente de limpeza para disolve-la sucidade, ou como disolvente, ou como medio de dispersión, ou como modificador da viscosidade, ou como axente tensioactivo, plastificante ou protector.

«Disolvente orgánico haloxenado»: todo disolvente orgánico que conteña polo menos un átomo de bromo, cloro, fluor ou iodo por molécula.

«Recubrimento»: todo preparado, incluídos tódolos disolventes orgánicos ou preparados que conteñan disolventes orgánicos necesarios para a súa debida aplicación, que se utilice para obter un efecto decorativo, protector ou doutro tipo sobre unha superficie.

«Adhesivo»: todo preparado, incluídos tódolos disolventes orgánicos ou preparados que conteñan disolventes orgánicos necesarios para a súa debida aplicación, utilizado para pegar partes separadas dun produto.

«Tinta»: todo preparado, incluídos tódolos disolventes orgánicos ou preparados que conteñan disolventes orgánicos necesarios para a súa debida aplicación, que se utilice nunha actividade de imprenta para imprimir texto ou imaxes nunha superficie.

«Verniz»: todo recubrimento transparente.

«Consumo»: cantidade total de disolventes orgánicos utilizados nunha instalación nun ano natural ou en calquera outro período de doce meses, excluídos os com-

postos orgánicos volátiles recuperados para a súa posterior reutilización.

«Entrada»: cantidade de disolventes orgánicos, illados ou integrados nos preparados utilizados ó desenvolver unha actividade, incluídos os disolventes reciclados dentro ou fóra da instalación, que se contabilizan cada vez que se utilizan para desenvolver-la actividade.

«Reutilización de disolventes orgánicos»: toda utilización de disolventes orgánicos recuperados dunha instalación con calquera fin técnico ou comercial, incluída a súa utilización como combustible e excluída a súa eliminación definitiva como residuos.

«Caudal máscico»: a cantidade de compostos orgánicos volátiles liberados, expresada en unidade de masa/hora.

«Capacidade nominal»: media diaria de masa de disolventes orgánicos utilizados nunha instalación, en condicións de funcionamento normal e co rendemento previsto.

«Funcionamento normal»: tódolos períodos de funcionamento dunha instalación ou actividade, agás as operacións de posta en marcha e parada e as de mantemento do equipo.

«Condições confinadas»: condicións de funcionamento dunha instalación na que os compostos orgánicos volátiles liberados durante a actividade se recollen e descargan de modo controlado, ben mediante unha cheminea ou un equipo de redución, polo que non son totalmente difusas.

«Condições normais»: a temperatura de 273,15 K e a presión de 101,3 kPa.

«Media de 24 horas»: a media aritmética de tódalas lecturas válidas tomadas durante un período de 24 horas de funcionamento normal.

«Operacións de posta en marcha e parada»: toda operación realizada ó pór en servizo, fóra de servizo ou retardar unha instalación, un elemento do equipo ou un depósito. Non se consideran operacións de posta en marcha e parada as fases de oscilación que se producen en circunstancias normais de funcionamento.

«Mellores técnicas dispoñibles»: as definidas como tal na alínea ñ) do artigo 3 da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

Artigo 3. *Réxime de intervención administrativa.*

1. As instalacións incluídas no ámbito de aplicación deste real decreto e que á súa vez estean incluídas no da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, estarán sometidas á autorización ambiental integrada regulada na mencionada lei. A citada autorización deberá incluí-los valores límite de emisión ou os sistemas de redución de emisións, así como os demais requisitos que neste real decreto se establecen.

2. As instalacións incluídas no ámbito de aplicación deste real decreto e que non o estean no da Lei 16/2002, do 1 de xullo, quedarán sometidas a notificación, antes da súa posta en funcionamento, ó órgano competente para o seu rexistro e control.

Esta obriga non será esixible a estas actividades cando estean sometidas a autorización polos órganos competentes das comunidades autónomas, de acordo coa lexislación aprobada por aquelas en exercicio das súas competencias para dictar normas adicionais de protección.

3. Cando unha instalación sexa obxecto dunha modificación substancial ou quede incluída no ámbito de aplicación do presente real decreto por primeira vez como consecuencia dunha modificación substancial, a parte da instalación que sexa obxecto da devandita modificación será considerada como unha instalación nova

a
e o seu titular deberá solicita-la autorización ou efectua-la notificación referidas nos puntos 1 e 2 deste artigo, así como cumprir coas restantes obrigas que se establecen neste real decreto.

Non obstante o anterior, será considerada como instalación existente se as emisións totais da instalación modificada non superan no seu conxunto o nivel que se alcanzaría se a parte substancialmente modificada fose tratada como instalación nova.

Artigo 4. *Réxime xeral aplicable ás instalacións para a limitación de emisións.*

1. As instalacións nas que se desenvolva algunha das actividades incluídas no ámbito de aplicación deste real decreto deberán:

a) Cumpli-los valores límite de emisión nos gases residuais e os valores de emisión difusa establecidos no anexo II, ou os valores límite de emisión total, así como as demais disposicións establecidas no devandito anexo II; ou

b) Establecer un sistema de redución de emisións, de acordo co sinalado no anexo III.

Nas instalacións en que non se utilice o sistema de redución de emisións, todo equipo de redución que se instale deberá permiti-lo cumprimento do establecido no anexo II.

2. As instalacións en que se realicen dúas ou máis actividades que superen cada unha delas os limiares establecidos no anexo II deberán:

a) Cumpli-los requisitos do punto 1 deste artigo respecto de cada actividade individual, ou

b) Realizar unhas emisións totais que non superen as que resultarían da aplicación do parágrafo anterior.

Se nestas actividades se utiliza algunha das substancias especificadas no artigo 5, deberán cumprirse os valores límite de emisión e os restantes requisitos esixidos no devandito artigo para cada actividade.

3. O titular dunha instalación que poida acreditar ante o órgano competente que está a utiliza-la mellor técnica dispoñible poderá ser dispensado do cumprimento dos seguintes valores límite:

a) Os valores de emisión difusa, nos supostos en que se poida demostrar ante o órgano competente que os devanditos valores non son factibles nin técnica nin economicamente para a instalación, e sempre que non caiba esperar un risco significativo para a saúde humana ou o ambiente.

b) Os valores que se determinan no anexo II para aquelas actividades que non poidan levarse a cabo de forma confinada, sempre que no devandito anexo se mencione explicitamente esta posibilidade. En tal caso, deberá establecerse un sistema de redución de emisións de acordo co sinalado no anexo III, salvo que se poida demostrar ante o órgano competente que esta posibilidade non é factible nin técnica nin economicamente.

4. Durante as fases de posta en marcha e parada das instalacións deberán adoptarse as precaucións necesarias para minimiza-las emisións.

Artigo 5. *Réxime especial das instalacións nas que se utilicen substancias ou preparados de risco.*

1. Cando nunha instalación se utilicen substancias ou preparados que, debido ó seu contido en compostos orgánicos volátiles clasificados como carcinóxenos, mutáxenos ou tóxicos para a reprodución, teñan asignados determinadas frases de risco, de acordo co esta-

blecido no Real decreto 363/1995, do 10 de marzo, polo que se aproba o Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe de substancias perigosas, deberanse cumprir, en todo caso e con independencia de que se estableza un sistema de redución de emisións, os seguintes valores límite de emisión:

a) 2 mg/Nm³, no caso de emisións de compostos orgánicos volátiles que teñan asignadas as frases de risco R45, R46, R49, R60 ou R61, cando o caudal máxico da suma dos compostos sexa maior ou igual a 10 g/h.

b) 20 mg/Nm³, no caso de emisións de compostos orgánicos volátiles haloxenados que teñan asignada a frase de risco R40, cando o caudal máxico da suma dos compostos sexa maior ou igual a 100 g/h.

En ámbolos dous casos, o valor límite de emisión refírese á suma das masas dos distintos compostos.

2. As emisións de compostos orgánicos volátiles consideradas neste artigo deberán controlarse como emisións procedentes dunha instalación en condicións confinadas, na medida que iso sexa técnica ou economicamente posible, para protexe-la saúde humana e o ambiente.

3. As instalacións que emitan compostos orgánicos volátiles ós que, con posterioridade á entrada en vigor deste real decreto, se asigne unha das frases de risco mencionadas no punto 1, deberán cumpli-los valores límite de emisión fixados no citado punto no prazo máis curto posible que, en todo caso, non poderá ser superior ó dun ano, a partir da data da entrada en vigor da disposición que así o estableza.

4. Non obstante o regulado nos puntos anteriores, as instalacións que utilicen substancias ou preparados que teñan asignada unha frase de risco deberán substituílos, na medida do posible, por substancias e preparados menos nocivos. Para estes efectos, cando se demostre que existen alternativas de substitución, esta levarase a cabo o antes posible.

Artigo 6. *Medidas de control.*

1. O titular de calquera das instalacións incluídas no ámbito de aplicación deste real decreto deberá facilitarlle os datos necesarios ó órgano competente para que este poida comproba-lo cumprimento das obrigas nel establecidas. Esta información subministrarse, polo menos, unha vez ó ano, e sempre que sexa solicitada polo órgano competente.

2. Os conductos ós que estea conectado un equipo de redución no punto final de descarga do cal se emitan máis de 10 kg/h, en media, de carbono orgánico total deberán ser obxecto de supervisión e control continuos para asegura-lo cumprimento das disposicións deste real decreto. Para estes efectos, ó realiza-los cálculos para a aplicación deste artigo e do artigo 7, o órgano competente deberá ter en conta posibles fraccionamentos das emisións.

Nos demais casos realizaranse medicións ben continuas, ben periódicas. En caso de medicións periódicas, realizaranse polo menos tres lecturas en cada exercicio de medición.

3. Non se requirirán medicións no caso en que non se necesite un equipo de redución ó final de proceso para cumprir co presente real decreto.

Artigo 7. *Cumprimento de valores límite de emisión e requisitos.*

1. O titular de toda instalación incluída no ámbito de aplicación deste real decreto deberá demostrar ó órgano competente o cumprimento dos valores e requi-

sitos seguintes que, en cada caso, lle resulten de aplicación:

- a) Os valores límite de emisión en gases residuais, valores de emisión difusa e valores límite totais de emisión.
- b) Os requisitos do sistema de redución de emisións previsto no anexo III.
- c) As disposicións do punto 3 do artigo 4.

Para efectos do establecido neste punto, poderanse engadir volumes de gas ós gases residuais con fins de refrixeración ou dilución cando iso estea tecnicamente xustificado, pero non se tomarán en consideración no cálculo da concentración máscica do contaminante nos gases residuais.

2. O control do cumprimento dos valores e requisitos indicados no punto anterior poderá realizarse a través de plans de xestión de disolventes, para a realización dos cales se conteñen orientacións no anexo IV.

3. Despois dunha modificación substancial, o titular da instalación deberá demostrarlle ó órgano competente o cumprimento dos valores e requisitos especificados no punto 1.

4. En caso de medicións continuas, considerarase que se cumpren os valores límite de emisión se:

- a) Ningunha das medias, obtidas en condicións normais de 24 horas de funcionamento normal, supera os valores límite de emisión; e
- b) Ningunha das medias horarias supera os valores límite de emisión nun factor superior a 1,5.

5. En caso de medicións periódicas, considerarase que se cumpren os valores límite de emisión se, nun exercicio de supervisión:

- a) A media de tódalas medicións non supera os valores límite de emisión; e
- b) Ningunha das medias dunha hora supera os valores límite de emisión nun factor superior a 1,5.

6. O cumprimento dos límites de emisión fixados no punto 1 do artigo 5 verificarase baseándose na suma das concentracións máscicas de cada un dos distintos compostos orgánicos volátiles. Nos demais casos, o cumprimento comprobarase baseándose na masa total de carbono orgánico emitido, salvo que no anexo II se especifique outra cousa.

Artigo 8. *Acceso do público á información.*

De conformidade co establecido na Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre o dereito de acceso á información en materia de ambiente, as administracións públicas competentes facilitarán información sobre as actividades e medidas reguladas neste real decreto e, en especial, sobre as actividades e instalacións autorizadas ou notificadas e sobre os datos relativos ó control das emisións.

Artigo 9. *Intercambio de información.*

1. Os titulares das instalacións e os órganos competentes intercambiarán as informacións de que dispoñan sobre o uso de substancias orgánicas e os seus posibles sucedáneos, con miras a proporcionar orientacións sobre o uso de substancias e técnicas que teñan os menores efectos posibles sobre a atmosfera, as augas, o solo, os ecosistemas e a saúde humana.

2. As comunidades autónomas remitirán ó Ministerio de Medio Ambiente, con periodicidade trianual, a

información de que dispoñan sobre a aplicación do establecido neste real decreto, incluída a mencionada no punto anterior, e en todo caso a requirida pola Decisión 2002/529/CE da Comisión, do 27 de xuño de 2002, ou normas que a substitúan, para os efectos da súa comunicación á Comisión Europea, de conformidade co artigo 10 da Lei 30/1992, do 30 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 10. *Réxime sancionador.*

O incumprimento das obrigas establecidas neste real decreto cualificarase, en cada caso, como infracción leve, grave ou moi grave e sancionase de conformidade co establecido no título IV da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrado da contaminación.

Artigo 11. *Incumprimento de valores límite de emisión e requisitos.*

Cando se superen os valores límite de emisión ou se incumpran os requisitos establecidos neste real decreto, o titular da instalación deberá:

- a) Comunicarllo ó órgano competente e adopta-las medidas necesarias para volver á situación de cumprimento no prazo máis breve posible.
- b) Suspende-lo funcionamento da instalación cando exista un perigo inminente para a saúde, por instancias do órgano competente de conformidade co establecido no artigo 26 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Disposición transitoria única. *Réxime aplicable ás instalacións existentes.*

1. Os titulares das instalacións existentes deberán adaptarse ó establecido neste real decreto e cumprirlas obrigas e requisitos que nel se establecen antes do día 31 de outubro de 2007.

2. As instalacións existentes que funcionen cun equipo de redución e cumpran os valores límite de emisión seguintes:

- a) 50 mg C/Nm³ en caso de incineración, e
- b) 150 mg C/Nm³ en caso de calquera outro equipo de redución, quedan exentas do cumprimento dos valores límite de emisión de gases residuais do anexo II ata, como máximo, abril de 2013, sempre que as emisións totais da instalación non superen as que se producirían en caso de que se cumprisen tódolos requisitos do devandito anexo.

3. As instalacións existentes que apliquen o sistema de redución previsto no anexo III deste real decreto deberán notificarllo ó órgano competente antes do 31 de outubro do ano 2005.

Disposición derradeira primeira. *Fundamento constitucional.*

Este real decreto dítase ó abeiro das competencias exclusivas que ó Estado lle outorga o artigo 149.1.16.^a e 23.ª da Constitución, en materia de bases e coordinación xeral da sanidade e de lexislación básica sobre protección do medio.

a
Disposición derradeira segunda. *Habilitación de desenvolvemento.*

Autorízase o ministro de Medio Ambiente para dictar, no ámbito das súas competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 31 de xaneiro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno
e ministro da Presidencia,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO I

Ámbito de aplicación

Este anexo inclúe as categorías de actividades mencionadas no artigo 1, sempre que se realicen superando os limiares fixados no anexo II. En cada caso, a actividade inclúe a limpeza do equipo, pero non a limpeza do produto, a menos que se especifique o contrario.

1. *Recubrimiento con adhesivos*

Toda actividade na que se aplique a unha superficie un adhesivo, con excepción do recubrimiento con adhesivos e o laminado xunto con actividades de imprenta.

2. *Actividade de recubrimiento*

Toda actividade na que se aplique unha ou varias veces unha película continua de recubrimiento sobre:

a) Vehículo, segundo se recolle a seguir:

1.º Coches novos, os definidos no Real decreto 2028/1986, do 6 de xuño, sobre homologación de tipos de vehículos, remolques, semirremolques e as súas partes ou pezas, como vehículos da categoría M1 e da categoría N1, na medida en que se recubran na mesma instalación que os vehículos M1.

2.º Cabinas de camiós, definidas como o habitáculo do conductor e todo o espazo integrado para o equipo técnico dos vehículos de categorías N2 e N3 no Real decreto 2028/1986.

3.º Furgonetas e camiós, definidos como vehículos das categorías N1, N2 e N3, pero sen incluí-las cabinas de camiós, no Real decreto 2028/1986.

4.º Autobuses, definidos como vehículos das categorías M2 e M3 no Real decreto 2028/1986.

5.º Remolques, tal e como se definen nas categorías O1, O2, O3 e O4 do Real decreto 2028/1986.

b) Superficies metálicas e de plástico incluídas as superficies de avións, barcos, trens, etc.

c) Superficies de madeira.

d) Superficies de tecidos, teas, película e papel.

e) Coiro.

Non se inclúen os recubrimientos de substratos con metais mediante técnicas de atomización química e electroforese. Se a actividade de recubrimiento inclúe unha fase en que se imprime o mesmo artigo, a dita fase de impresión considérase como parte da actividade de recubrimiento. Non obstante, non se inclúen as activi-

dades de impresión que funcionen como actividades independentes, pero poderanse incluír neste real decreto sempre e cando a actividade de impresión entre dentro do seu ámbito.

3. *Recubrimiento de bobinas*

Toda actividade na que se recubra cunha película ou un recubrimiento laminado, nun proceso continuo, aceiro, aceiro inoxidable, aceiro recuberto, aliaxes de cobre ou tiras de aluminio en forma de bobina.

4. *Limpeza en seco*

Toda actividade industrial ou comercial en que se utilicen compostos orgánicos volátiles nunha instalación para elimina-la sucidade das pezas de vestir, mobiliario e bens de consumo similares, con excepción da eliminación manual de manchas na industria de tecidos e pezas de vestir.

5. *Fabricación de calzado*

Calquera actividade de produción de calzado completo ou de partes deste.

6. *Fabricación de recubrimiento, vernices, tintas e adhesivos*

A fabricación dos mencionados produtos finais, e dos seus produtos intermedios cando se faga na mesma instalación, mediante mestura de pigmentos, resinas e materiais adhesivos con disolventes orgánicos ou outros medios, con inclusión de actividades de dispersión e predispersión, axustes de viscosidade e da tinguidura e operacións de envasado do produto final no seu recipiente.

7. *Fabricación de productos farmacéuticos*

Síntese química, fermentación, extracción, formulación e terminación de produtos farmacéuticos e os seus produtos intermedios cando se leven a cabo no mesmo sitio.

8. *Imprenta*

Actividade de reprodución de texto ou imaxes en que, mediante o uso dun portador de imaxe, se transfire tinta a calquera tipo de superficie. Quedan incluídas as técnicas seleccionadas de vernizado, recubrimiento e laminación. Sen embargo, só están suxeitos ó presente real decreto os subprocesos seguintes:

a) Flexografía: actividade de impresión que utiliza un portador de imaxe de caucho ou fotopolímeros elásticos en que as tintas de imprenta están por enriba das zonas de non impresión, utilizando tintas líquidas que se secan por evaporación.

b) Offset de bobinas por secado á calor: actividade de impresión de bobinas que utilizan un portador de imaxe onde as áreas de impresión e de non impresión están no mesmo plano, e entendéndose por «de bobinas» que o material que se vai imprimir se introduce na máquina a partir dun carrete e non de follas separadas. A área de non impresión trátase para atraer auga e así rexeita-la tinta. A zona de impresión trátase para recibir e transmitir-la tinta á superficie que se desexa imprimir. A evaporación realízase nun forno onde se utiliza aire quente para quenta-lo material impreso.

c) Laminación asociada a unha actividade de impresión: a adhesión de dous ou máis materiais flexibles para producir laminados.

d) Gravado de publicacións: rotogravado utilizado para imprimir papel destinado a revistas, folletos, catálogos ou produtos similares, con tintas a base de tolueno.

e) Rotogravado: actividade de impresión que utiliza un portador cilíndrico de imaxe onde a área de impresión está por debaixo da área de non impresión, utilizando tintas líquidas que se secan por evaporación. Os ocos échense con tinta e o excedente elimínase da área de non impresión antes de que a superficie que se vai imprimir entre en contacto co cilindro e levante a tinta dos ocos.

f) Impresión serigráfica rotativa: actividade de impresión de bobinas onde a tinta se fai chegar á superficie que se vai imprimir pasándoa a través dun portador de imaxe poroso, onde a área de impresión está aberta, e a área de non impresión está pechada, utilizando tintas líquidas que se secan só por evaporación. «De bobinas» significa que o material que se vai imprimir chega á máquina a partir dun carrete e non de follas separadas.

g) Vernizado: actividade pola que se aplica a un material flexible un verniz ou un recubrimento adhesivo co fin de selar posteriormente o material do envase.

9. Conversión de caucho natural ou sintético

Mestura, trituración, homoxeneización, calandrado, extrusión e vulcanización de caucho sintético ou natural e operacións auxiliares para converte-lo caucho sintético ou natural nun produto rematado.

10. Limpeza de superficies

Toda actividade, salvo a limpeza en seco, con disolventes orgánicos para elimina-la sucidade das superficies de materiais, con inclusión do desengraxado. Unha actividade de limpeza que consista en máis dunha fase, antes ou despois de calquera outra fase de tratamento debe considerarse como unha única actividade de limpeza de superficies. Esta actividade refírese á limpeza da superficie do produto e non á limpeza do equipo.

11. Actividades de extracción de aceite vexetal e de refinación de graxa e aceite vexetal

Toda actividade de extracción de aceite vexetal de sementes e outras materias vexetais, procesado de residuos secos para producir pensos animais, purificación de graxas e aceites vexetais obtidos de sementes, materia vexetal ou materia animal.

12. Renovación do acabado de vehículos

Toda actividade industrial ou comercial de recubrimento e actividades conexas de desengraxado mediante as que se efectúe:

a) O recubrimento dun vehículo de estrada segundo se define no Real decreto 2028/1986, ou dunha parte daquel, realizados como parte da reparación, conservación ou decoración do vehículo fóra das instalacións de fabricación, ou

b) O recubrimento orixinal do vehículo de estrada, ou dunha parte daquel, con materiais do tipo de renovación do acabado, cando se realice fóra da liña de fabricación orixinal, ou

c) O recubrimento de remolques (incluídos os semirremolques) (categoría O).

13. Recubrimento de arame en bobinas

Todo recubrimento de conductores metálicos utilizados para bobinar transformadores, motores, etc.

14. Impregnación de fibras de madeira

Toda actividade que supoña impregna-la madeira de conservantes.

15. Laminación de madeira e plástico

Toda actividade de pegado de madeira e plástico para producir laminados.

ANEXO II

A) Limiars de consumo e límites de emisión

Actividade (limiar de consumo de disolvente en t/ano)	Limiar (limiar de consumo de disolventes en t/ano)	Valores límite de emisión en gases residuais (mg C/Nm ³)	Valores de emisión difusa (percentaxe de entrada de disolventes)		Valores límite de emisión total		Disposicións especiais
			Instalac. novas	Instalac. exist.	Instalac. novas	Instalac. exist.	
1 Impresión en Offset de bobinas por calor (>15).	15-25 >25	100 20	30(1) 30(1)				(1) O residuo de disolvente no produto rematado non se considera como parte das emisións difusas.
2 Rotogravado de publicacións (>25).		75	10	15			
3 Outras unidades de rotogravado, flexografía, impresión serigráfica rotativa, laminado ou vernizado (>15), impresión serigráfica rotativa sobre téxtil ou en cartón/cartolina (>30).	15-25 >25 >30(1)	100 100 100	25 20 20				(1) Limiar para impresión serigráfica rotativa sobre téxtil e en cartón ou cartolina.
4 Limpeza de superficies utilizando compostos especificados no punto 1 do artigo 5 (>1).	1-5 >5	20(1) 20(1)	15 10				(1) O límite refírese á masa de compostos en mg/Nm ³ , e non ó carbono total.

Actividade (límitar de consumo de disolvente en t/ano)	Límitar de consumo de disolventes en t/ano	Valores límite de emisión en gases residuais (mg C/Nm ³)	Valores de emisión difusa (porcentaxe de entrada de disolventes)		Valores límite de emisión total		Disposicións especiais
			Instalac. novas	Instalac. exist.	Instalac. novas	Instalac. exist.	
5 Outra limpeza de superficies (>2).	2-10 >10	75(1) 75(1)	20(1) 15(1)				(1) As instalacións que lle demostren ó órgano competente que o contido medio de disolventes orgánicos de todo o material de limpeza utilizado non supera o 30 por 100 en peso estarán exentas da aplicación destes valores.
6 Recubrimento de vehículos (<15) e renovación do acabado de vehículos.	>0,5	50(1)	25				(1) Deberíase demostra-lo cumprimento do disposto no punto 4 do artigo 7 baseándose en medicións dunha media de quince minutos.
7 Recubrimento de bobinas (>25).		50(1)	5	10			(1) Nas instalacións que utilicen disolventes nitroxenados con técnicas que permitan a reutilización dos disolventes recuperados, o límite de emisión será de 150.
8 Outros tipos de recubrimento, incluído o recubrimento de metal, plástico, téxtil (5), tecidos, películas e papel (>5).	5-15 >15	100 (1)(4) 50/75 (2) (3)(4)	25(4) 20(4)				(1) O valor límite de emisión aplícase ás actividades de recubrimento e secado levados a cabo en condicións confinadas. (2) O primeiro valor límite de emisión aplícase ás actividades de secado e o segundo ós de recubrimento. (3) Nas instalacións para recubrimento de téxtil que utilicen disolventes nitroxenados con técnicas que permitan a reutilización dos disolventes recuperados, o límite de emisión aplicado ás actividades de recubrimento e secado en conxunto será de 150. (4) As actividades de recubrimento que non se poidan aplicar en condicións confinadas (como a construción de barcos, a pintura de avións) quedarán exentos dos devanditos valores, conforme o disposto na letra b) do punto 3 do artigo 4. (5) A impresión serigráfica rotativa sobre téxtil quedará incluída na actividade n.º 3.
9 Recubrimento de arame de bobinas (>5).					10 g/quilogramo(1) 5 g/quilogramo(2)		(1) Aplícase ás instalacións cando o diámetro medio do arame é de ≤ 0,1 mm. (2) Aplícase a tódalas demais instalacións.
10 Recubrimento de madeira (>15).	15-25 >25	100(1) 50/75(2)	25 20				(1) O límite de emisión aplícase ás actividades de recubrimento e secado levados a cabo en condicións confinadas. (2) O primeiro valor aplícase ás actividades de secado e o segundo ós de recubrimento.
11 Limpeza en seco.					20 g/quilogramo (1)(2)		(1) Expresado en masa de disolvente emitido por quilogramo de produto limpo e secado. (2) O límite de emisión da letra b) do punto 1 do artigo 5 non se aplica neste sector.
12 Impregnación de fibras de madeira (>25).		100(1)	45		11 kg/m ³		(1) Non se aplica á impregnación con creosota.
13 Recubrimento de coiro (>10).	10-25 >25 >10(1)				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Os límites de emisión exprésanse en gramos de disolvente emitidos por metro cadrado de produto producido. (1) Para os procesos de recubrimento de coiro en mobiliario e bens especiais de coiro utilizados como pequenos produtos de consumo tales como bolsos, cintos, carteiras, etc.
14 Fabricación de calzado (>5).			25 g por par				Os valores límite de emisión total exprésanse en gramos de disolvente emitido por par completo de calzado producido.

	Actividade (límite de consumo de disolvente en t/ano)	Límite de consumo de disolventes en t/ano	Valores límite de emisión en gases residuais (mg C/Nm ³)	Valores de emisión difusa (porcentaxe de entrada de disolventes)		Valores límite de emisión total		Disposicións especiais
				Instalac. novas	Instalac. exist.	Instalac. novas	Instalac. exist.	
15	Laminación de madeira e plástico (>5).			30 g/m ²				
16	Recubrimiento con adhesivos (>5).	5-15 >15	50(1) 50(1)	25 20				(1) Se se utilizan técnicas que permiten a reutilización do disolvente recuperado, o límite de emisión será de 150.
17	Fabricación de preparados de recubrimientos, vernices, tintas e adhesivos (>100).	100-1.000 >1.000	150 150	5 3		5 por 100 de entrada de disolvente. 3 por 100 de entrada de disolvente.		O límite de emisión difusa non inclúe os disolventes vendidos como parte dun preparado de recubrimiento nun recipiente pechado.
18	Conversión de caucho (>15).		20(1)	25(2)		25 por 100 de entrada de disolvente.		(1) Se se utilizan técnicas que permiten a reutilización do disolvente recuperado, o valor límite de emisión en gases residuais será de 150. (2) O valor límite de emisión difusa non inclúe o disolvente vendido como parte de produtos ou preparados nun recipiente hermético.
19	Extracción de aceite vexetal e graxa animal e actividades de refinación de aceite vexetal (>10).					Graxa animal: 1,5 kg/t. Rícino: 3,0 kg/t. Colza: 1,0 kg/t. Xirasol: 1,0 kg/t. Soia (prensada normal): 0,8 kg/t. Soia (láminas brancas): 1,2 kg/t. Outras sementes e outra materia vexetal: 3 kg/t (1). 1,5 kg/t (2). 4 kg/t (3).		(1) Os valores límite de emisión total para instalacións que procesan series especiais de sementes e outras materias vexetais deberán ser establecidos polas autoridades competentes sobre a base de casos individuais, aplicando as mellores técnicas dispoñibles. (2) Aplícase a todo proceso de fraccionamento, excluído o desgomado (eliminación da goma do aceite). (3) Aplícase ó desgomado.
20	Fabricación de produtos farmacéuticos (> 50).		20(1)	5(2)	15(2)	5 por 100 de entrada de disolvente. 15 por 100 de entrada de disolvente.		(1) Se se utilizan técnicas que permiten a reutilización do disolvente recuperado, o valor límite de emisión en gases residuais será de 150. (2) O valor límite de emisión difusa non inclúe o disolvente vendido como parte de produtos ou preparados nun recipiente hermético.

B) Límites de consumo e valores límite de emisión total para as industrias de recubrimiento de vehículos

Os valores límite de emisión total exprésanse en gramos de disolvente emitido con relación á superficie do produto en metros cadrados e en quilogramos de disolvente emitido con relación á carrocería do vehículo.

A área superficial de calquera produto citado no cadro que figura máis abaixo defínese da forma seguinte: a área superficial calculada a partir da área total de recubrimiento electroforético, e a área superficial das partes que poidan engadirse en fases sucesivas do proceso de recubrimiento que se recubran co mesmo recubrimiento que se utilizara para o produto correspondente, ou a área superficial total do produto recuberto na instalación.

A superficie da área de recubrimiento electroforético calcúlase coa fórmula seguinte:

$$2 \times \text{peso total do obxecto metálico}$$

espesor medio da lámina metálica x densidade da lámina metálica

Este método aplicarase tamén ás demais partes recubertas que estean feitas de láminas.

Deberá utilizarse o deseño con axuda de ordenador ou outro método equivalente para calcula-la área superficial das demais partes engadidas, ou a área superficial total recuberta na instalación.

O valor límite de emisión total do cadro que figura máis abaixo refírese a tódalas fases do proceso realizadas na mesma instalación desde o recubrimiento electroforético, ou calquera outro tipo de proceso de recubrimiento, ata o encerado e pulido final de recubrimiento superior inclusive, así como o disolvente utilizado na limpeza do equipo do proceso incluídas as cabinas de pulverizado e outros equipos fixos, tanto durante como fóra do tempo de produción. O valor límite de emisión total exprésase como a suma da masa dos compostos orgánicos por m² da área superficial total do produto recuberto e como a suma da masa dos compostos orgánicos por carrocería do vehículo.

Actividade (limiar de consumo de disolvente en t/ano)	Limiar da produción (refírese á produción anual dos artigos recubertos)	Valor límite de emisión total	
		Instalacións novas	Instalacións existentes
Recubrimiento de coches novos (>15).	>5000	45 g/m ² ou 1,3 kg/carrocería + 33 g/m ² .	60 g/m ² ou 1,9 kg/carrocería + 41 g/m ² .
	≤5000 monocasco ou >3500 de bastidor.	90 g/m ² ou 1,5 kg/carrocería + 70 g/m ² .	90 g/m ² ou 1,5 kg/carrocería + 70 g/m ² .
		Límite emisión total (g/m ²).	
Recubrimiento de cabinas de camiións novos (>15).	≤5000	65	85
	>5000	55	75
Recubrimiento de furgonetas e camiións novos (>15).	≤2500	90	120
	>2500	70	90
Recubrimiento de autobuses novos (>15).	≤2000	210	290
	>2000	150	225

As instalacións de recubrimiento de vehículos que estean por debaixo dos limiares de consumo de disolventes indicados no cadro anterior deberán cumprilos requisitos do sector de renovación do acabado de vehículos mencionados no presente anexo II.

ANEXO III

Sistema de redución

I. Principios

O obxectivo do sistema de redución é darlle ó titular a oportunidade de lograr, utilizando outros medios, reducións de emisión equivalentes ás logradas se se aplican os valores límite de emisión. Para iso, o titular poderá aplicar calquera sistema de redución, especificamente concibido para a súa instalación, sempre que ó final se logre unha redución equivalente das emisións.

II. Exemplo práctico

1. O sistema que se sinala a continuación poderá utilizarse cando se apliquen recubrimientos, vernices, adhesivos ou tintas. Se o método indicado a continuación non resulta axeitado, o órgano competente poderá permitir ó operador aplicar calquera sistema alternativo de exención do que pense que cumpre os principios aquí recollidos. O deseño do sistema terá en conta os aspectos seguintes:

A) Cando aínda se atopen en fase de desenvolvemento substitutos que conteñan unha baixa concentración de disolventes ou estean exentos destes, deberá darse ó operador un tempo suplementario para aplicar os seus plans de redución de emisións.

B) O punto de referencia das reducións de emisións debería corresponderlo máis fielmente posible ás emisións que se producirían en caso de non se adoptar ningunha medida de redución.

2. O sistema seguinte debe aplicarse a instalacións en que poida aceptarse e utilizarse para defini-lo punto de referencia das reducións de emisións un contido constante do produto en sólidos.

A) O titular presentará un plan de redución das emisións que inclúa en particular un descenso no contido medio de disolventes da cantidade total utilizada ou unha maior eficacia no uso de sólidos para lograr unha reduc-

ción das emisións totais procedentes da instalación nunha porcentaxe determinada das emisións anuais de referencia, denominada emisión obxectivo. Debe facerse conforme o calendario seguinte:

Período		Emisións anuais totais permitidas como máximo
Instalacións novas	Instalacións existentes	
	Para o 31-10-2005.	Emisións obxectivo x 1,5.
Para o 31-10-2004.	Para o 31-10-2007.	Emisións obxectivo.

B) A emisión anual de referencia calcúlase da forma seguinte:

a) Determínase a masa total de sólidos na cantidade de recubrimiento, tinta, verniz ou adhesivo consumida nun ano. Por sólidos enténdense tódolos materiais presentes nos recubrimientos, tintas, vernices e adhesivos que se solidifican ó evapora-la auga ou os compostos orgánicos volátiles.

b) As emisións anuais de referencia calcúlanse multiplicando a masa determinada no parágrafo a) polo factor correspondente que figura no seguinte cadro. Os órganos competentes poderán modificar estes factores segundo as distintas instalacións para reflectir unha maior eficacia que lles conste no uso dos sólidos.

Actividade	Factor de multiplicación Utilizado no parágrafo b) do inciso B)
Impresión por rotogravado; impresión por flexografía; laminación como parte dunha actividade de impresión; vernizado como parte dunha actividade de impresión; recubrimiento de madeira; recubrimiento de tecidos, película de fibras ou papel; recubrimiento con adhesivos	4
Recubrimiento de bobinas; renovación do acabado de vehículos	3
Recubrimiento de contacto alimentario; recubrimiento aeroespacial	2,33
Outros recubrimientos e serigrafía rotativa	1,5

c) A emisión obxectivo é igual á emisión anual de referencia multiplicada por unha porcentaxe igual a:

1.º (o valor de emisión difusa + 15) para as instalacións incluídas no punto 6 e a banda inferior de limiar dos puntos 8 e 10 do anexo II.

2.º (o valor de emisión difusa + 5) para tódalas demais instalacións.

d) Considérase alcanzado o cumprimento se a emisión real de disolvente determinada segundo o plan de xestión de disolventes é inferior ou igual á emisión obxectivo.

ANEXO IV

Plan de xestión de disolventes

1. *Introducción*

No presente anexo danse orientacións sobre a realización dun plan de xestión de disolventes. Contén os principios que deben aplicarse (punto 2), informa sobre cómo face-lo balance de masa (punto 3) e dá unha indicación sobre os requisitos de verificación do cumprimento (punto 4).

2. *Principios*

O plan de xestión de disolventes serve para os obxectivos seguintes:

a) Verifícalo cumprimento segundo se especifica no punto 1 do artigo 7.

b) Identificar opcións de redución futuras.

c) Posibilita-la dispoñibilidade de información ó público sobre consumo de disolventes, emisións de disolventes e cumprimento deste real decreto.

3. *Definicións*

As seguintes definicións serven para calcula-lo balance de masa.

Entrada de disolventes orgánicos (I):

I1. Cantidade de disolventes orgánicos ou a súa cantidade en preparados adquiridos utilizados como materia prima no proceso durante o período ó longo do cal se calcula o balance de masa.

I2. Cantidade de disolventes orgánicos ou a súa cantidade en preparados recuperados e reutilizados como entrada de disolventes no proceso (cóntase o disolvente reciclado cada vez que se utilice para realiza-la actividade).

Saída de disolventes orgánicos (O):

O1. Emisións en gases residuais.

O2. Disolventes orgánicos perdidos na auga, en caso necesario tendo en conta o tratamento da auga residual ó calcular O5.

O3. Cantidade de disolventes orgánicos que permanecen como contaminación ou residuo na saída de produtos do proceso.

O4. Emisións non capturadas de disolventes orgánicos ó aire. Aquí inclúese a ventilación xeral das salas, cando se libera aire ó ámbito exterior a través das ventás, portas, respiradoiros e aberturas similares.

O5. Disolventes orgánicos ou compostos orgánicos perdidos debido a reaccións químicas ou físicas (inclúense, por exemplo, os que se destrúen, como por incineración ou outro tratamento de gases residuais ou augas residuais, ou se captan, como por adsorción, na medida en que non se contabilicen en O6, O7 ou O8).

O6. Disolventes orgánicos contidos nos residuos recollidos.

O7. Disolventes orgánicos ou disolventes orgánicos contidos en preparados, vendidos como produtos comerciais.

O8. Disolventes orgánicos contidos en preparados recuperados para a súa reutilización na medida en que non se contabilicen en O7.

O9. Disolventes orgánicos liberados por outras vías.

4. *Orientacións sobre o uso do plan de xestión de disolventes para verifícalo cumprimento*

O uso que se faga do plan de xestión de disolventes dependerá do requisito particular que se vaia verificar, da forma seguinte:

1.º Verificación do cumprimento da opción de redución mencionado no anexo III, cun valor límite de emisión total expresado en emisións de disolvente por produto unitario, ou conforme outras disposicións contidas no anexo II.

a) Para tódalas actividades que sigan o anexo III, debe facerse anualmente o plan de xestión de disolventes para determina-lo consumo (C). O consumo pode calcularse conforme a ecuación seguinte:

$$C = I1 - O8$$

Debería procederse a un exercicio en paralelo para determina-los sólidos utilizados no recubrimento co fin de obter cada ano a emisión anual de referencia e a emisión obxectivo.

b) Para avalia-lo cumprimento cun valor límite de emisión total expresado en emisións de disolvente por produto unitario ou conforme outras disposicións contidas no anexo II debe facerse anualmente o plan de xestión de disolventes para determina-las emisións (E). As emisións poden calcularse conforme a ecuación seguinte:

$$E = F + O1$$

Onde F é a emisión difusa segundo se define no parágrafo a) do inciso 2.º a continuación. A cifra de emisión debería dividirse entón polo parámetro do produto pertinente.

c) Para avalia-lo cumprimento dos requisitos do parágrafo b) do punto 2 do artigo 4, o plan de xestión de disolventes debería facerse anualmente para determina-las emisións totais procedentes de tódalas actividades afectadas, e a cifra obtida debería compararse coas emisións totais que habería no caso de que se cumprisen os requisitos mencionados no anexo II e III en cada actividade por separado.

2.º Determinación das emisións difusas por comparación cos valores de emisión difusa do anexo II:

a) Metodoloxía: a emisión difusa pode calcularse conforme a ecuación seguinte:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ou ben

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Esta cantidade pode determinarse por medición directa das cantidades. De forma alternativa, pode facerse un cálculo equivalente por outros medios, por exemplo, utilizando a eficacia da captura do proceso.

O valor de emisión difusa exprésase como proporción da entrada, que pode calcularse segundo a ecuación seguinte:

$$I = I_1 + I_2$$

b) Frecuencia: a determinación das emisións difusas pode facerse mediante un breve pero exhaustivo conxunto de medicións. Non é necesario volvelo facer ata que se modifique o equipo.

2613 *REAL DECRETO 144/2003, do 7 de febreiro, polo que se modifica o Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, polo que se aproba a norma de calidade para o xamón ibérico, paleta ibérica e lombo ibérico elaborados en España.* («BOE» 34, do 8-2-2003.)

A aplicación do Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, polo que se aproba a norma de calidade para o xamón ibérico, paleta ibérica e lombo ibérico elaborados en España, puxo de manifesto a conveniencia de realizar certas modificacións parciais do texto que faciliten a consecución dos obxectivos da norma de dotar de transparencia o sector, así como facilita-los controis. Para iso, debe darse cabida ás entidades de inspección para a realización de certas fases do control, e adecua-lo contido da disposición transitoria primeira á realidade do sector, de forma que se facilite a transición ordenada da situación anterior, na que non existía regulación legal ningunha, á que supón a aplicación da norma de calidade.

Tamén se considerou conveniente a inclusión dos requisitos que deben cumprir-los organismos privados de control para seren autorizados pola Administración competente, así como as súas obrigas desde o momento en que obteñan a autorización.

Este real decreto foi sometido á consulta das comunidades autónomas e dos sectores afectados e recibiu informe favorable da Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria (CIOA).

A presente disposición foi sometida ó procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e das regras relativas ós servicios da sociedade da información, previstos na Directiva 98/34/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, así como no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, que incorpora esta directiva ó ordenamento xurídico español.

O disposto neste real decreto ten o carácter de normativa básica ó abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 16.ª da Constitución, que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e bases e coordinación xeral da sanidade.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación e da ministra de Sanidade e Consumo e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 7 de febreiro de 2003,

DISPONGO:

Artigo único. *Modificación do Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, polo que se aproba a norma de calidade para o xamón ibérico, paleta ibérica e lombo ibérico elaborados en España.*

Un. O primeiro parágrafo do artigo 2 do Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, polo que se aproba a norma de calidade para o xamón ibérico, paleta ibérica

e lombo ibérico elaborados en España queda redactado como segue:

«Sen prexuízo do control oficial realizado polas autoridades competentes, os operadores, en todas e cada unha das fases de produción, transformación e comercialización, deberán establecer un sistema de autocontrol das operacións que se realicen baixo a súa responsabilidade, que incluírá, en todo caso, controis a cargo de organismos independentes recoñecidos pola Administración competente. Os devanditos organismos reunirán os criterios establecidos nas normas UNE-EN ISO/17025:2000 para os laboratorios, EN-45004 para as entidades de inspección e EN-45011 para as entidades de certificación de produto, e deberán dispor dos oportunos certificados de acreditación expedidos polas entidades de acreditación reguladas no capítulo II, sección 2.ª, do Regulamento da infraestrutura para a calidade e seguridade industrial aprobado polo Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro, no tempo e forma que regulamentariamente se dispoña.»

Dous. O primeiro parágrafo da disposición transitoria primeira do Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, polo que se aproba a norma de calidade para o xamón ibérico, paleta ibérica e lombo ibérico elaborados en España queda redactado como segue:

«Os produtos para os que o proceso de elaboración se iniciase con anterioridade á data de entrada en vigor da presente disposición que non se axusten ó disposto nesta, poderanse seguir comercializando e facendo uso das designacións de calidade indicadas no punto 10 do anexo do presente real decreto, ata o 15 de abril de 2004 os lombos, ata o 15 de outubro de 2005 as paletas e ata o 15 de abril de 2006 os xamóns. Esta disposición transitoria será igualmente de aplicación ós produtos obxecto da presente norma de calidade, procedentes de animais nados antes da entrada en vigor deste real decreto que, aínda non cumprindo os requisitos previstos no punto 4 da norma, teñan, polo menos, unha composición racial do 50 por 100 de porco ibérico, e sempre que sexan sacrificados antes do 15 de abril de 2004.»

Tres. A norma de calidade contida no anexo do Real decreto 1083/2001, do 5 de outubro, modifícase no seguinte sentido:

1. O segundo parágrafo do punto 4.1, «Razas autorizadas», substitúese polo seguinte:

«Considéranse reprodutores ibéricos puros aqueles animais inscritos no Libro xenealóxico da raza porcina ibérica. Así mesmo, e para os efectos desta norma, terán a consideración de reprodutores ibéricos puros aqueloutros porcos ibéricos que, non estando inscritos no libro xenealóxico, fosen cualificados como tales por unha entidade de inspección que teña recoñecida tal capacidade pola Administración competente, de acordo co protocolo e os requisitos e parámetros que estableza o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.»

2. Os parágrafos terceiro e cuarto do punto 5, «Identificación dos porcos e marcaxe das pezas», substitúense polos seguintes:

«A devandita identificación deberá corresponderse co animal ou lote de procedencia.

A identificación das pezas conterà polo menos a denominación do produto e o número de identificación individual de cada peza, que se correlacionará co animal ou lote de procedencia.»